

Пеперудчице прѣлестна,
Съсь крилца — дѣга небесна,
Хай сега си отлети!

Едно отъ Дѣцата:

Хубава си, Пеперудке,
Но си врѣдна;
Ний молбата ти не чуемъ
Днесъ послѣдна.

Друго отъ Дѣцата:

Намъ е драго да те хванемъ
Съ тѣзъ вѣтрила . . .
Днесъ живота ти свѣрши се,
Моя мила!

Дѣца — хоръ:

Пеперудке бързолетна,
Тѣзъ дѣца молба ти сетня
Не ще чуятъ—щешъ—нешешъ
Скоро вече ще умрешъ!

Дѣцата подгонватъ Пеперудката. Тя излиза, тѣ
—подирѣ ѝ. Пролѣтъта пристѣпя къмъ срѣдата на
сцената. Спира. Задъ нея въ полукръгъ заставатъ
Слънцето, Щъркѣтъ и Лѣстовичката.

Пролѣтъта:

Нося птячевца прѣлетни,
Пеперудки пѣстроцвѣтни,